A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2015. szeptember 8.*

„Fellebbezés — Dömping — 384/96/EK rendelet — 4. cikk, (1) bekezdés, 5. cikk, (4) bekezdés, és 9. cikk, (1) bekezdés — 1205/2007/EK rendelet — Kínából, Vietnamból, Pakisztánból és a Fülöp-szigetekről származó integrált elektronikus kompakt fénycsövek (CFL-i) behozatala — A közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár — Hasonló termékek teljes közösségi termelésének jelentős hányada”

A C-511/13. P. sz. ügyben,

a **Philips Lighting Poland S. A**. (székhelye: Piła [Lengyelország]),

a **Philips Lighting BV** (székhelye: Eindhoven [Hollandia]),

(képviseli őket: L. Catrain González abogada és E. Wright barrister)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. szeptember 23-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: S. Boelaert, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Gubel ügyvéd és B. O’Connor solicitor)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd** (székhelye: Hangzhou [Kína]),

a **GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt**. (GE Hungary Zrt.) (székhelye: Budapest [Magyarország]),

az **Osram GmbH** (székhelye: München [Németország], képviselik: R. Bierwagen és C. Hipp Rechtsanwälte,

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Armati és J.-F. Brakeland, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (nagytanács)

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz és K. Jürimäe tanácselnökök, A. Rosas, Juhász E. (előadó), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. február 10-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. március 26-i tárgyaláson történő meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Philips Lighting Poland S. A. (a továbbiakban: Philips Poland) és a Philips Lighting BV (a továbbiakban: Philips Hollandia) az Európai Unió Törvényszéke 2013. július 11-i Philips Lighting Poland és Philips Lighting kontra Tanács ítéletének (T-469/07, EU:T:2013:370, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycsövek behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámoknak a 384/96/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatát követő kivetéséről és a Vietnami Szocialista Köztársaságban, a Pakisztáni Iszlám Köztársaságban és a Fülöp-szigeteki Köztársaságban feladott ugyanilyen termékre történő kiterjesztéséről szóló, 2007. október 15-i 1205/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 272., 1. o., a továbbiakban: a vitatott rendelet) megsemmisítésére irányuló keresetüket.

Jogi háttér

Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás

2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrákesben aláírt egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1., 2. és 3. mellékletében szereplő egyezményeket, amelyek között szerepel az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (HL L 336., 11. o., a továbbiakban: 1994. évi GATT) valamint az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL L 336., 103. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: 1994. évi dömpingellenes megállapodás).

3 Az utóbbi megállapodás 1. cikke előírja:

„A dömpingellenes intézkedés olyan intézkedés, amely csak az 1994. évi GATT VI. cikkében meghatározott körülmények között, és az e Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően kezdeményezett és lefolytatott vizsgálatok után hozható[…] Az alábbi rendelkezések szabályozzák az 1994. évi GATT VI. cikkének alkalmazását, amennyiben a dömpingellenes törvények vagy rendelkezések alapján eljárásra kerül sor.”

4 Az említett megállapodás 4.1 cikke többek között előírja:

„E Megállapodás alkalmazásában a »belföldi iparág« kifejezés a hasonló termék belföldi termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, amelyeknek együttes termékkibocsátása a teljes belföldi termelés jelentős hányadát teszi ki, […]”

5 Ugyanezen megállapodás 5. cikke kimondja:

„5.1 A 6. pontban foglaltak kivételével, az állítólagos dömping létezését, mértékét és hatását megállapító vizsgálatot a belföldi iparág által vagy nevében benyújtott írásos kérelem indítja el.

[…]

5.4 Csak akkor indítható vizsgálat az 1. pont értelmében, ha a hatóságok a hasonló terméket előállító belföldi termelők által benyújtott kérelem[…] támogatottságának vagy ellenzésének ellenőrzésével megállapították, hogy a kérelem a belföldi iparág részéről vagy annak nevében született[…]. A kérelemről akkor mondható ki, hogy »a belföldi iparág részéről vagy annak nevében született«, ha élvezi azoknak a belföldi termelőknek a támogatását, akiknek összkibocsátása meghaladja a termelés 50 százalékát abban a hasonló terméket előállító részében, amely nyilatkozott a kérelem támogatásáról vagy ellenzéséről. Nem indítható azonban vizsgálat abban az esetben, ha a kérelmet nyíltan támogató belföldi termelők a belföldi iparág által előállított hasonló termék össztermelésének kevesebb, mint 25 százalékát képviselik.

[…]”

A 384/96/EK rendelet

6 A jelen ügyben szereplő tényállásra alkalmazandó szabályozás a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL L 340., 17. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996 L 56., 1. o.; a továbbiakban: alaprendelet). Az alaprendeletet az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o.) hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett. Az utóbbi rendelet időbeli hatályát tekintve nem alkalmazandó a jelen ügyben.

7 Az alaprendelet (1)–(3) és (5) preambulumbekezdése kimondta:

„(1) mivel [az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező, dömpingelt vagy támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1988. július 11-i] 2423/88/E[G]K [tanácsi] rendelettel [HL L 209., 1. o.] a Tanács közös szabályokat fogadott el a nem az Európai Közösség tagállamaiból származó dömpingelt vagy szubvencionált behozatallal szembeni védelemről;

(2) mivel e szabályok elfogadása a fennálló nemzetközi kötelezettségekkel összhangban történt, különösen azokkal, amelyek az [1947. október 30-i] Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban: GATT) VI. cikkéből, a GATT VI. cikkének végrehajtásáról kötött megállapodásból [amelyet a Közösség nevében az 1973 és 1979 közötti kereskedelmi tárgyalások eredményeként létrejött többoldalú megállapodások megkötéséről szóló, 1979. december 10-i 80/271/EGK tanácsi határozat (HL 1980. L 71., 1. o.) hagyott jóvá] (az 1979. évi dömpingellenes kódex) és a [Közösség nevében ugyanezen határozattal jóváhagyott] GATT VI., XVI. és XXIII. cikkének értelmezéséről és alkalmazásáról szóló megállapodásból (Szubvenciók és a kiegyenlítő vámok kódexe) erednek;

(3) mivel az 1994-ben lezárult multilaterális kereskedelmi tárgyalások eredményeként újabb megállapodások születtek a GATT VI. cikkének végrehajtásáról, és ezért ezen új megállapodásokra tekintettel a közösségi szabályok módosítása indokolt; […]

[…]

(5) mivel az új dömpingmegállapodás, nevezetesen [az 1994. évi dömpingellenes megállapodás] új és részletes szabályokat tartalmaz, különösen a dömping kiszámítására és a vizsgálat kezdeményezésével, illetve lefolytatásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan, ideértve a tények megállapítását és feldolgozását, az átmeneti intézkedések meghozatalát, a dömpingellenes vámok kivetését és beszedését, a dömpingellenes intézkedések időtartamát és felülvizsgálatát, valamint a dömpingellenes vizsgálatokhoz kapcsolódó információk nyilvánosságra hozatalát; mivel a változások mértékére való tekintettel és az új szabályok megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében az új megállapodások nyelvezetét a Közösség jogalkotásába a lehető legteljesebb mértékben be kell építeni”.

8 Az alaprendelet „A kár meghatározása [helyesen: A kár fennállásának meghatározása]” című 3. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezett, hogy „[e] rendelet értelmében a »kár« kifejezés, amennyiben nincs másként meghatározva, a Közösség egy gazdasági ágazatának okozott jelentős hátrányt, a Közösség egy gazdasági ágazatának jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az ilyen gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni”.

9 Az említett rendelet „A közösségi gazdasági ágazat fogalmának meghatározása” című 4. cikkének (1) bekezdése előírta, hogy „[ugyanezen] rendelet alkalmazásában a »közösségi gazdasági ágazat« kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek közösségi gyártóinak összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki”.

10 Az alaprendelet az „Eljárás kezdeményezése” című 5. cikke előírta:

„(1) A (6) bekezdésben szabályozottak kivételével, az állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló vizsgálatot bármely természetes vagy jogi személy vagy a közösségi gazdasági ágazat nevében eljáró jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet írásbeli panaszára kell megindítani.

[…]

(2) Az (1) bekezdés szerinti panasznak tartalmaznia kell a dömping, a kár, valamint az állítólagosan dömpingelt behozatal és az állítólagos kár közötti okozati összefüggés bizonyítékát. […]

(3) A Bizottságnak, amennyire csak lehetséges, meg kell vizsgálnia a panaszban foglalt bizonyítékok pontosságát és helytállóságát, annak megállapítása céljából, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

(4) Az (1) bekezdés alapján vizsgálat csak akkor indítható, ha panasznak [helyesen: a panasznak] a hasonló termékek közösségi termelői részéről való támogatása vagy ellenzése mértékének megvizsgálása alapján megállapítást nyer, hogy a panaszt a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében nyújtották be. A panasz akkor tekinthető a közösségi ipar részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok a közösségi termelők támogatják, akiknek együttes termelése a közösségi iparnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék [össz]termelésének 50%-át meghaladja. Nem lehet azonban vizsgálatot indítani akkor, ha a panaszt kifejezetten támogató közösségi termelők részesedése a közösségi ipar által termelt hasonló termék össztermeléséből kevesebb, mint 25%.

[…]”

11 Az említett rendelet 9. cikke meghatározta a vizsgálati eljárás dömpingellenes intézkedés meghozatalával vagy anélkül történő megszüntetésének feltételeit. E cikk kimondta:

„(1) A panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve ha ez a megszüntetés a Közösség érdekeit sértené.

(2) Ha – konzultációt követően – nincs szükség védintézkedésekre és a tanácsadó bizottság nem emel kifogást, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. Minden más esetben a Bizottság a konzultáció eredményeiről, az eljárás megszüntetését indítványozó javaslattal együtt, haladéktalanul jelentést terjeszt a Tanács elé. A vizsgálatot megszűntnek kell tekinteni, ha a Tanács egy hónapon belül, minősített többséggel, másként nem határoz.

[…]

(4) Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. […]

[…]”

12 Az alaprendelet 11. cikkének (2) és (5) bekezdése értelmében:

„(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi gyártók, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

[…]

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, az e cikk (3), (4) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. […]

[…]”

Az 1470/2001/EK és a 866/2005/EK rendelet

13 A European Lighting Companies Federation által 2000. április 4-én benyújtott panasz nyomán indított vizsgálatot követően a Tanács elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycső (CFL-i) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2001. július 16-i 1470/2001/EK tanácsi rendeletet (HL L 195., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 38. kötet, 43. o.).

14 Az e vámok esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat megindítását követően a Tanács ezenkívül elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycső (CFL-i) behozataláról szóló 1470/2001/EK tanácsi rendelet által kivetett végleges dömpingellenes intézkedések

a Vietnami Szocialista Köztársaságban, a Pakisztáni Iszlám Köztársaságban és a Fülöp-szigeteki Köztársaságban feladott CFL-i behozatalára történő kiterjesztéséről szóló, 2005. június 6-i 866/2005/EK tanácsi rendeletet (HL L 145., 1. o.).

15 Az 1470/2001 rendeletet ezt követően módosította a 2006. szeptember 1-jei 1322/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 244., 1. o.).

A jogvita előzményei et a megtámadott ítélet

16 Miután a Bizottság értesítést (HL 2005 C 254., 2. o.) tett közzé az 1470/2001 rendelettel elfogadott dömpingellenes intézkedések lejártáról, az Osram GmbH (a továbbiakban: Osram) nevében eljáró Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated felülvizsgálat iránt kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz.

17 2006. június 12-én a Bizottság kérdőívet küldött az integrált elektronikus kompakt fénycsövek ([Compact Fluorescent Lamps Integrated], a továbbiakban: CFL-i) négy közösségi gyártója, mégpedig a GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.) (a továbbiakban: GE Hungary), az Osram, a Philips Poland és az SLI Sylvania Lighting International (a továbbiakban: Sylvania) részére.

18 A GE Hungary és az Osram jelezték, hogy támogatják a felülvizsgálati eljárás megindítását, míg a Philips Poland és a Philips Hollandia közölte, hogy ellenzi az ilyen eljárást. A Sylvania nem válaszolt a kérdőívre.

19 A Bizottság úgy ítélte meg, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a felülvizsgálati eljárás megindításának igazolásához. Következésképpen ilyen eljárást és vizsgálatot indított a 2005. július 1-je és 2006. június 30. közötti időszak vonatkozásában.

20 2006. november 26-án a GE Hungary közölte a Bizottsággal, hogy ettől fogva már nem támogatja a szóban forgó dömpingellenes intézkedések fenntartását, míg a Sylvania 2006. december 19-én tájékoztatta a Bizottságot, hogy véleménye szerint nem áll a Közösség érdekében a szóban forgó dömpingellenes intézkedések fenntartása.

21 2007. július 10-én a Bizottság tájékoztató dokumentumot adott ki, amelyben rögzítette azon szándékát, hogy javaslatot kíván tenni a felülvizsgálat megszüntetésére. E dokumentumban a Bizottság többek között kifejtette, hogy noha ezen eljárás megindításakor a felülvizsgálati kérelmet a közösségi termelés nagyobb része támogatta, azon gyártók összesített termelése, amelyek nem támogatják a kérelmet, azóta kissé meghaladja a teljes közösségi termelés 50%-át. A Bizottság következésképpen úgy döntött, hogy a dömpingellenes intézkedéseket hatályon kívül kell helyezni, és az említett eljárást meg kell szüntetni.

22 2007. július 24-én, illetve 25-én a Philips Poland, illetve a Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated észrevételeket tett az említett dokumentummal kapcsolatban.

23 2007. augusztus 31-i újabb általános tájékoztató dokumentumban a Bizottság közölte, hogy végül arra a következtetésre jutott, hogy a Közösség érdekében egy évvel meg kell hosszabbítani a szóban forgó dömpingellenes intézkedések időbeli hatályát.

24 A Tanács 2007. október 15-én elfogadta a vitatott rendeletet.

25 A Törvényszék Hivatalához 2007. december 21-én benyújtott keresetlevélben a felperesek az említett rendelet megsemmisítését kérték.

26 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek három jogalapra hivatkoztak, amelyek közül az első két jogalap az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének, 9. cikke (1) és (4) bekezdésének és 11. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapult.

27 Különösen azt állították egyrészt, hogy az európai uniós intézmények a panasz támogatottságának csökkenése esetén nem folytathatták volna a dömpingellenes eljárást, és másrészt, hogy a Tanács a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár megítéléséhez nem vehette volna kizárólag az Osram adatait alapul, mivel nem lehetett volna úgy tekinteni, hogy az Osram termelése – amely a teljes közösségi termelésnek megközelítőleg csak 48%-át jelenti – a teljes közösségi termelés „jelentős hányadát” teszi ki.

28 Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének, 9. cikke (1) és (4) bekezdésének, és 11. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított két jogalap elutasítását megelőzően a Törvényszék elsőként azt vizsgálta, hogy az uniós intézmények folytathatták-e a felülvizsgálati eljárást annak ellenére, hogy a szóban forgó panasz CFL-i gyártók általi támogatottsága az említett rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében említett 50%-os küszöböt már nem érte el.

29 Először is a Törvényszék azzal kezdte, hogy a megtámadott ítélet 75–78. pontjában felidézte, hogy a felülvizsgálati eljárás megindítása iránti kérelmet eredetileg a GE Hungary és az Osram támogatta, amelyek együttesen a teljes közösségi CFL-i termelés több mint 50%-át képviselték, míg a Philips Poland ellenvéleményt nyilvánított e megindítással szemben, a Sylvania pedig nem foglalt állást. E helyzet néhány hónappal a szóban forgó felülvizsgálati eljárás megindítását követően megváltozott, amikor a Bizottság által folytatott felülvizsgálat alatt a GE Hungary és a Sylvania tudatta az utóbbival, hogy ettől fogva ellenzi a szóban forgó dömpingellenes intézkedések fenntartását. Ezen ellenvéleménynek az lett a következménye, hogy a közösségi gyártók együttes termelésének a felülvizsgálati kérelmet támogató szintje, jóllehet jelentősen az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében említett 25%-os küszöb fölött maradt, ugyanakkor valamivel az e rendelkezésben említett 50%-os küszöb alá esett. Ugyanis az egyetlen közösségi gyártó, amely továbbra is támogatta e kérelmet, azaz az Osram, a teljes közösségi termelés 48%-át tette ki, miközben a kérelmet ellenző másik három gyártó együttesen a maradék 52%-ot.

30 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában megjegyezte, hogy ő maga már kimondta az Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítéletében (T-249/06, EU:T:2009:62), hogy az említett rendelet 5. cikkének (4) bekezdése nem ír elő a Bizottság számára olyan kötelezettséget, hogy szüntesse meg a folyamatban lévő dömpingellenes eljárást, ha a panasz támogatottsága a közösségi termelés 25%-os minimális küszöbe alá esik, ugyanis „e rendelkezés csak a panasz támogatottságának a bizottsági eljárás megindításához szükséges mértékére vonatkozik”. A Törvényszék a megtámadott ítélet 85. pontjában pontosította, hogy az Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítélet (T-249/06, EU:T:2009:62) az ugyanezen rendelet 9. cikkének (1) bekezdését érintette, jóllehet ezt az ítéletet olyan ügyben hozták, amelyben az érintett panaszt nem vonták vissza, hanem az eljárás folyamán állítólagosan csökkent a támogatottsági szint. Ugyanezen pontban a Törvényszék megállapította, hogy „[e] megoldás teljesen logikus, mivel abban az esetben, ha az említett rendelkezés szerint a Bizottság nem köteles megszüntetni az eljárást a panasz visszavonása esetén, annál kevésbé kell azt megszüntetnie a panasz támogatottsági szintjének puszta csökkenése miatt”.

31 A Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában megállapította, hogy az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése és 9. cikkének (1) bekezdése e rendelet 11. cikkének (5) bekezdése alapján alkalmazandó a felülvizsgálati eljárásokra, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy az uniós intézmények joggal folytathatták a felülvizsgálati eljárást annak ellenére, hogy felmerült az a lehetőség, hogy az említett rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében említett 50%-os küszöbre vonatkozó feltétel már nem teljesül.

32 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 88. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Tanács az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmezésével nem vindikált magának új hatáskört, mivel „a Tanács csak azt követően döntött úgy, hogy további egyéves időszakra fenntartja a szóban forgó dömpingellenes intézkedéseket, hogy megállapította – amint ez a feladata is volt –, hogy még mindig fennáll a dömping, és hogy ezen intézkedések hatályvesztése előidézheti a dömping és a kár folytatását, valamint hogy az intézkedések fenntartása közösségi érdek”.

33 Ennek megfelelően a Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy a jelen ügyben nem lehet megállapítani az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének megsértését.

34 Másodsorban a Törvényszék a közösségi gazdasági ágazatnak a kár megállapítása céljából történő meghatározása kérdését vizsgálta.

35 A Törvényszék először is a megtámadott ítélet 91. pontjában emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján a dömpingellenes intézkedést csak abban az esetben lehet az e rendeletben említett öt éven túl fenntartani, ha a megszűnése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy újbóli megjelenésével járna, azzal, hogy a „kár” szó alatt az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése alapján a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, a közösségi gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve a közösségi gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását kell érteni.

36 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 92. pontjában kifejtette, hogy az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése úgy határozza meg a közösségi gazdasági ágazatot, mint a „hasonló termékek közösségi termelőinek összesség[e]” vagy „közülük [azok], akiknek együttes termelése az érintett [hasonló] termék teljes közösségi termelésének az [ugyanezen rendelet] 5. cikk[e] (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki”, és hogy az uniós intézményeknek széles mérlegelési jogköre van az ezen alternatív lehetőségek közötti választást illetően.

37 A megtámadott ítélet 94. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten vagy hallgatólagosan szabályozott esetek *per definitionem* azt feltételezik, hogy az e rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében előírt 50%-os küszöböt már nem érik el, amiből arra következtetett, hogy „azt, hogy [az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése] [az ugyenezen] rendelet 5. cikkének (4) bekezdésére hivatkozik általában a »teljes közösségi [termelés] jelentős [hányada]« kifejezés tekintetében, csak úgy lehet érteni, hogy a 25%-os minimális küszöbre, nem pedig az 50%-os küszöbre utal”. A Törvényszék szerint „[e] megoldás annál is inkább indokolt, mivel az a követelmény, amely szerint a közösségi gazdasági ágazatnak ki kell tennie a teljes közösségi termelés jelentős hányadát, annak biztosítására irányul, hogy az e gazdasági ágazathoz tartozó gyártók együttes termelése kellően reprezentatív legyen. Márpedig ez utóbbi sajátosság inkább attól függ, hogy milyen része van e gyártóknak a teljes közösségi termelésben, mintsem attól, hogy az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése szerinti közösségi gazdasági ágazatba be nem vont gyártók milyen álláspontra helyezkedtek a panasz vagy a felülvizsgálati kérelem kapcsán”.

38 A Törvényszék ebből a megtámadott ítélet 96. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a Tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy döntött, hogy csak az Osramot vonja be a közösségi gazdasági ágazatnak a kár megállapítása céljából történő meghatározásába.

A felek kérelmei

39 A fellebbezők azt kérik a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és a Tanácsot kötelezze a fellebbezőknek a Törvényszék előtt és a jelen fellebbezési eljárásban felmerülő költségeik viselésére.

40 A Tanács a fellebbezés elutasítását kéri és a fellebbezők kötelezését az eljárás költségeinek viselésére.

41 A Bizottság elsődlegesen a fellebbezés elutasítását kéri a Bíróságtól. Másodlagosan azt kéri, hogy a Bíróság bírálja el az első fokon előterjesztett keresetet, és azt mint elfogadhatatlant vagy megalapozatlant utasítsa el. A Bizottság mindenesetre a fellebbezők kötelezését kéri a költségek viselésére.

42 Az Osram a fellebbezését elutasítását kéri és a fellebbezők kötelezését a költségek viselésére.

A fellebbezésről

43 A fellebbezők fellebbezésük alátámasztása érdekében két, egyrészt az alaprendeletnek a vizsgálat panasz visszavonása okán történő megszüntetésére vonatkozó 9. cikke (1) bekezdésének megsértésére, másrészt pedig e rendeletnek a „közösségi gazdasági ágazat” fogalmának meghatározására vonatkozó 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (4) bekezdésének együttes alkalmazására alapított jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalapról

A felek érvei

44 A fellebbezők az első jogalapjukban azt róják fel a Törvényszéknek, hogy tévesen értelmezte az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdését, amikor megállapította, hogy ha e rendelkezés lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az eredeti panasz visszavonása ellenére folytassa a vizsgálatot, *a fortiori* ugyanennek kell fennállnia abban az esetben is, ha csökken e panasz közösségi gyártók általi támogatottsága.

45 E tárgyban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék ezen kiterjesztő értelmezésének alátámasztása érdekében tévesen hivatkozott a megtámadott ítélet 84. pontjában az Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítéletére (T-249/06, EU:T:2009:62), az utóbbi ítélet alapjául szolgáló ügyben és a jelen ügyben szereplő tényállásbeli eltérésekre figyelemmel. A fellebbezők előadják továbbá, hogy az alaprendelet 9. cikke (1) bekezdésének szövege világosan megállapítja, hogy alkalmazása kizárólag a panasz visszavonásának esetére korlátozódik, amit egyébiránt az uniós intézmények gyakorlata is megerősített.

46 Az Osram és a Bizottság által támogatott Tanács úgy érvel, hogy az alaprendelet szerint a vizsgálat megindítására vonatkozó eljárási szakasszal ellentétben magára a vizsgálatra nem vonatkozik egyetlen olyan különös rendelkezés sem, amely kötelezi a Bizottságot a vizsgálatnak a panasz támogatottságának csökkenése esetében történő megszüntetésére. A Tanács előadja, hogy e különbséget a panaszosok eljáráskezdeményezési jogosultsága megállapításának szükségessége magyarázza, amely szükséglet már nem áll fenn az annak megállapításához hasznos adatok összegyűjtésére irányuló vizsgálat során, hogy a dömping kárt okozott-e közösségi gazdasági ágazatnak.

47 A Tanács szerint a Törvényszék indokolása nem ellentétes az említett rendelettel, és végeredményben már a Törvényszéknek mind az Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítéletből (T-249/06, EU:T:2009:62), mind pedig a Gem-Year és Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) kontra Tanács ítéletből (T-172/09, EU:T:2012:532) eredő korábbi ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az ugyanezen rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében említett eljáráskezdeményezési jogosultságra vonatkozó követelmények csak az eljárás megindításakor, nem pedig annak során teljesítendők.

48 A Tanács hozzáteszi, hogy amennyiben bizonyítást nyer, hogy az uniós intézmények – amelyek széles körű mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek annak meghatározásában, hogy a panasz visszavonása esetén meg kell-e szüntetni az eljárást – a korábbi gyakorlatukban az ilyen visszavonást követően a

legtöbbször megszüntették a folyamatban lévő vizsgálatot, ebből nem vonható le az a következtetés, hogy ezen intézményeknek meg kellett volna szüntetniük a vitatott rendelethez vezető vizsgálatot, mivel csökkent e vizsgálat közösségi gazdasági ágazat általi támogatottsága.

A Bíróság álláspontja

49 Először is meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 5. cikke pontosan szabályozza azon feltételeket, amelyek mellett a „bármely természetes vagy jogi személy vagy a közösségi gazdasági ágazat nevében eljáró jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet [által benyújtott] panaszra dömpingellenes vizsgálatot kell indítani”. E vonatkozásban e cikk előírja a (4) bekezdésében, hogy e panasz akkor tekinthető a közösségi gazdasági ágazat által benyújtott panasznak, ha együttesen teljesül az azon támogatás jelentőségére vonatkozó két feltétel, amelynek tárgyát képezi. Egyrészt e támogatást „azok a közösségi gyártók[nak kell adniuk], akiknek együttes termelése a közösségi gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék teljes termelésének 50%-át meghaladja”. Másrészt az említett támogatásnak a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék teljes termeléséből legalább 25%-ot képviselő közösségi gyártóktól kell származnia.

50 Ha egyszer a vizsgálat megindult, emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet 9. cikkének (1) bekezdése kifejezetten előírja a Bizottság számára az említett vizsgálat megszüntetésének lehetőségét a panasz visszavonása esetén, „kivéve ha ez a megszüntetés a Közösség érdekeit sértené”.

51 Ugyanezen rendelet nem tartalmaz a Bizottság által azon esetben hozandó intézkedésekre vonatkozó rendelkezést, ha csökken a panasz vagy a felülvizsgálati kérelem gyártók általi támogatottsága.

52 Ugyanakkor, mivel a panasz vagy a felülvizsgálati kérelem visszavonásának esetében az érintett uniós intézmények az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése és 11. cikkének (5) bekezdése szerint folytathatják a vizsgálatot, *a fortiori* ugyanez az eset áll fenn akkor is, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 85. pontjában megállapította, ha egyszerűen csökken a panasz támogatottsági szintje.

53 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a panasz vagy felülvizsgálati kérelem közösségi gyártók általi támogatásának csökkenése nem olyan jellegű, hogy szükségképpen a vizsgálat megszüntetésével jár, még akkor sem, ha az ilyen csökkenés ahhoz vezet, hogy e támogatás szintje nem éri el az említett rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében előírt két küszöb egyikét.

54 Annál is inkább az ilyen értelmezés követendő, mivel – amint azt a főtanácsnok az indítványa 118. pontjában megállapította – a vizsgálat során a közösségi gazdasági ágazat képviselőinek álláspontja ellentétes irányokba változhat. Az ilyen változások nem akadályozhatják a szóban forgó vizsgálat megfelelő lefolytatását.

55 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjában azt megállapítva értelmezte az említett rendelet 9. cikkének (1) bekezdését, hogy e rendelkezésből *a fortiori* következik, hogy az uniós intézmények joggal folytathatták a felülvizsgálati eljárást annak ellenére, hogy felmerült az a lehetőség, hogy az említett rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében említett 50%-os küszöbre vonatkozó feltétel már nem teljesül.

56 A fenti megfontolásokra tekintettel az első fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

57 Második jogalapjukban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben olvasott 4. cikkének (1) bekezdését.

58 E tekintetben a fellebbezők azt állítják, hogy a „közösségi gazdasági ágazat" fogalmának az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti meghatározása érdekében, és így annak megítéléséhez, hogy kárt szenvedett-e ezen gazdasági ágazat, a Törvényszék nem alkalmazta megfelelően a panasz támogatására vonatkozó, az ugyanezen rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében előírt egyik konjunktív feltételt, a jelen esetben azt, amely szerint a panaszt azon a közösségi gyártók támogatják, akiknek együttes termelése a közösségi gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék teljes termelésének 50%-át meghaladja. A fellebbezők ebből azt a következtetést vonják le, hogy így eljárva a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az alaprendelet egy rendelkezését, amelynek értelmezése nem képezheti kételyek tárgyát, és így megsértette a jogbiztonság elvét.

59 A Tanács, az Osram és a Bizottság úgy érvel, hogy a fellebbezők összekevernek két eltérő fogalmat. Az első az eljáráskezdeményezési jogosultság, amelyet a panasz benyújtásakor és a vizsgálat megindításakor minden alkalommal ellenőrizni kell. Ezen ellenőrzés célja annak biztosítása, hogy e panaszt az uniós gazdasági ágazat kellően reprezentatív része támogatja, és következésképpen a termelésnek az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében előírt két minimális küszöbének konjunktív tiszteletben tartására irányul. A második fogalmat, azaz a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kárt az eredeti panasztól függetlenül a vizsgálat során kell értékelni, ami azzal jár, hogy csak a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék teljes termelésének 25%-os minimális küszöbét kell figyelembe venni annak megállapításához, hogy a közösségi gazdasági ágazat jelentős hányadát érinti-e az antidömping gyakorlat. A Tanács, az Osram és a Bizottság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tehát tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 93. és 94. pontjában megállapította, hogy a „közösségi gazdasági ágazat" fogalmát a vizsgálat megindítását megelőzően és a vizsgálat során eltérően kell értelmezni, és így e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében az annak 5. cikkének (4) bekezdésére történő hivatkozást „csak úgy lehet érteni, hogy a 25%-os minimális küszöbre, nem pedig az 50%-os küszöbre utal".

A Bíróság álláspontja

60 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jog rendelkezéseit, amennyire lehetséges, a nemzetközi jog figyelembevételével kell értelmezni, különösen, amikor e rendelkezések pontosan az Unió által megkötött nemzetközi megállapodások végrehajtását szolgálják (lásd: SCF-ítélet, C-135/10, EU:C:2012:140, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

61 Az alaprendelet (1)–(3) és (5) preambulumbekezdéséből következik, hogy a „közösségi gazdasági ágazat" fogalmát az 1994. évi dömpingellenes megállapodással összhangban kell értelmezni.

62 Az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése a „közösségi gazdasági ágazat" fogalmát úgy határozza meg, mint amely a „hasonló termékek közösségi termelőinek összességére", illetve „[e termelők] közül[…] azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki".

63 Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás lényegében ugyanezen alternatívát választja a „belföldi iparág" fogalmának meghatározásakor. Ami ezen alternatíva második ágát illeti, mind az 1994. évi dömpingellenes megállapodásban, mind pedig az alaprendeletben a nemzeti vagy a közösségi termelés teljes termelése „jelentős hányadának" fogalma a döntő tényező.

64 Ezen ágaft illetően, amelynek értelmezése a fellebbezés második jogalapjának egyetlen tárgyát képezi, hangsúlyozni kell, hogy az 1994. évi dömpingellenes megállapodás 4.1 cikkével ellentétben az említett rendelet közösségi gazdasági ágazat fogalommeghatározására vonatkozó 4. cikkének (1) bekezdése a hasonló termékek teljes közösségi termelése „jelentős hányadának” fogalmát az ugyanezen rendelet 5. cikkének (4) bekezdésére hivatkozással pontosítja.

65 E hivatkozás további alkotóelemnek minősül az 1994. évi dömpingellenes megállapodás 4.1 cikkében szereplő fogalommeghatározáshoz viszonyítva.

66 Meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdésében szereplő 50%-os küszöb és 25%-os küszöb a közösségi gyártók különböző csoportjaira vonatkozik.

67 Márpedig meg kell állapítani először is, hogy az 50%-os küszöb csak a panaszt támogató közösségi gyártóknak a panaszt támogató és ellenző közösségi gyártókból álló csoportban fennálló súlyát érinti.

68 Ezzel szemben a 25%-os küszöb „a közösségi ipar által termelt hasonló termék össztermelésére” utal, és a panaszt támogató közösségi gyártóknak ezen össztermelésben fennálló arányára vonatkozik. Csak a 25%-os küszöb bír tehát jelentőséggel annak meghatározásakor, hogy az említett gyártók a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék teljes termelésének az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti „jelentős hányadát” teszik-e ki.

69 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az alaprendeletnek az 1994. évi dömpingellenes megállapodás 4.1 cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikke (1) bekezdése és 5. cikke (4) bekezdése csak akként értelmezhető, hogy a 25%-os minimális küszöbre utal. Az említett küszöbre hivatkozva az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése annak pontosítására szorítkozik, hogy a panaszt támogató közösségi gyártóknak a hasonló termékek teljes közösségi termelésének 25%-át nem elérő együttes termelése mindenesetre nem tekinthető olyannak, mint amely megfelelőképpen reprezentálja a közösségi termelést.

70 Abban az esetben, ha az említett közösségi gyártók együttes termelése meghaladja az említett küszöböt, dömpingellenes vám szabható ki vagy tartható fenn, ha az érintett uniós intézmények az ügyre vonatkozó összes releváns tényt figyelembe véve arra a megállapításra jutnak, hogy a dömping tárgyát képező termékek behozatalából eredő kár a hasonló termékek teljes közösségi termelésének jelentős hányadát érinti.

71 A vitatott rendeletben a Tanács egyetlen gyártó, azaz a hasonló termékek teljes közösségi termelésének körülbelül 48%-át képviselő Osram adataira támaszkodott a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár megítélése érdekében.

72 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egyrészt a közösségi termelésnek a hasonló termékek közösségi gazdasági ágazat általi teljes termelésének 50%-hoz igen közel álló, úgymint az annak 48%-át kitevő része e termelés nyilvánvalóan jelentős hányadát kitevőnek tekinthető. Az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése ugyanis a közösségi termelés „jelentős hányadának” fogalmára hivatkozik, nem pedig a „közösségi termelés többségére”.

73 E szempontok összességéből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor egyrészt a megtámadott ítélet 94. pontjában megállapította, hogy az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdésében az e rendelet 5. cikkének (4) bekezdésére történő hivatkozás csak akként értelmezhető, hogy a 25%-os, nem pedig az 50%-os küszöbre utal, másrészt pedig amikor az említett ítélet 96. pontjában azt állapította meg, hogy a Tanács megalapozottan tekinthette úgy, hogy az Osram termelése, amely a teljes közösségi termelés körülbelül 48%-át tette ki, „biztosan a közösségi termelés jelentős hányadát” képviselte.

74 Ennélfogva a második fellebbezési jogalapnak sem lehet helyt adni.

75 Az előző megfontolások összességére tekintettel a fellebbezést mint megalapozatlant el kell utasítani.

A költségekről

76 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

77 Mivel a Philips Poland és a Philips Hollandia pervesztes lett, a Tanács és az Osram kereseti kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

78 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében szintén alkalmazni kell a fellebbezési eljárásban is – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és uniós intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bizottság, az elsőfokú eljárásban beavatkozó félként maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) A fellebbezést elutasítja.

2) A Philips Lighting Poland S. A. és a Philips Lighting BV maguk viselik saját költségeiket, és kötelesek viselni az Európai Unió Tanácsa és az Osram GmbH részéről felmerült költségeket.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Aláírások